

GRUP D'OPERACIONS MOLT ESPECIALS

CAPÍTOL ONZE

CAÇADORS CAÇATS

Les nostres accions semblen inútils i nosaltres impotents per endegar-les. Diu el Miró mentre amb un cop de peu aparta el reixat que impedeix l'accés a una obra abandonada; amb un gest els convida a anar ràpid i després col·loca la tanca al seu lloc. Ningú no fa cas del cartell amb prohibit passar. Són les sis de la tarda però ja és mig fosc i fa basarda endinsar-se

mentre encén una cigarreta però tothom entén que avui està de mala lluna. El Tàpies s'omple de paciència i prossegueix, vejam, es la caça dels àngels... Cacen, passem, desapareixen i ens tenen! Però en lloc d'un home mort, ens han convertit en dossier administratiu etern.

Hòstia, l'escala a desaparegut! Vaig a veure que hi ha per allà

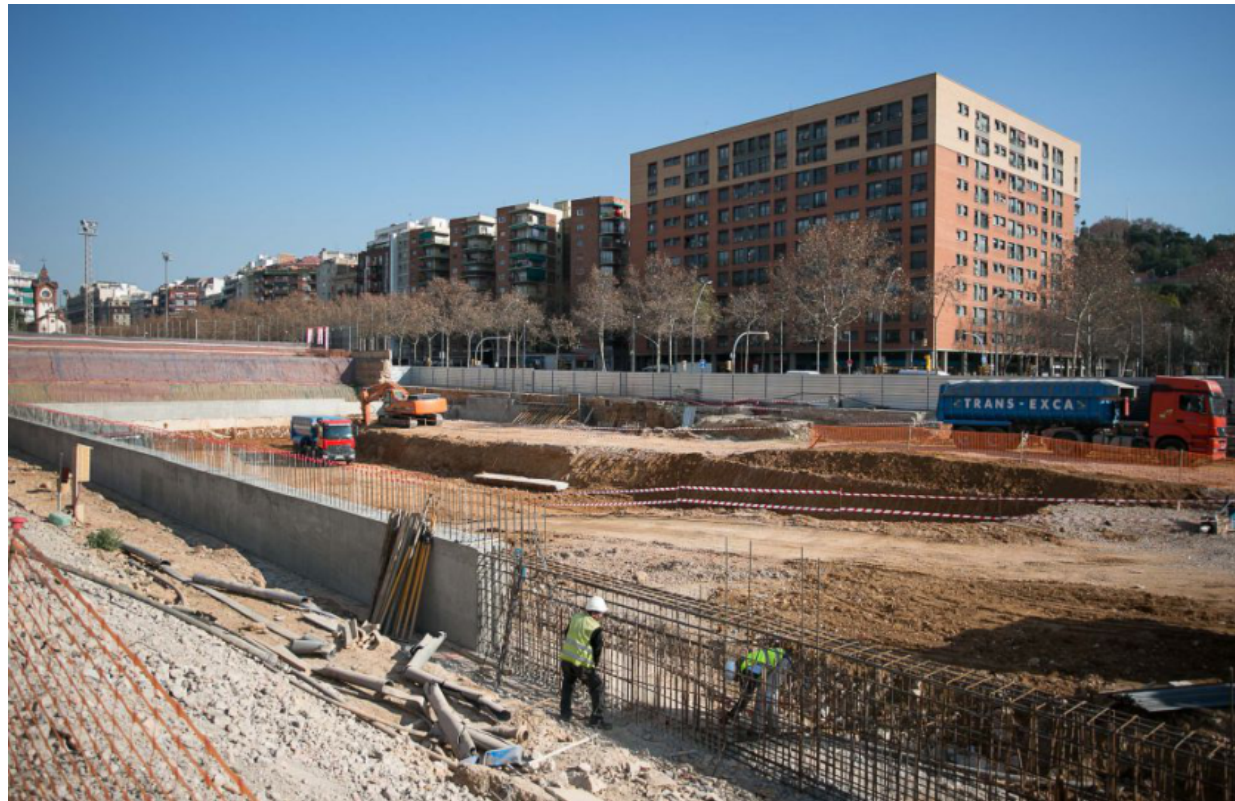
del què fer.

Per adobar-ho tenen fred i la pluja amenaça. El Miró es treu de la butxaca un paper rebregat i un llapis i es posa a dibuixar. És el seu tic i ningú piula.

El Soutine que és d'idees fixes, li agafa la càmera al Tàpies i la llença dins del carret. Davant l'actual crisi ecològica... que fem amb tot això altament pol·luent? Potser som uns fracassats i no sabem fer bé el que entenem malament però des d'ara mateix us dic que el meu Nadal serà de zero residus.

Així què proposes, li pregunta el Picasso amb violència retinguda. Com que estarem

confinats per les celebracions de Nadal i cap d'any, que anem a admirar els llops ara que tornen als seus antics territoris del Pirineu? Més igual el que puguem fer, des de ioga, fins a un pessebre! Vivim cooperant, en definitiva, vivim! El Soutine

a l'obra.

Els GOMES es dirigeixen cap el fons de l'obra on fa cinc dies van amagar una llarga escala i dos carrets de supermercat plens de càmeres de vigilància de carrers, robades amb tota impunitat per fotre a l'ajuntament.

Què faran per Nadal? Ens desconfinaran? El Soutine ho pregunta tot traient la borrassa sintètica que camufla els carrets.

La fotografia: "És com l'instin de caça sense la necessitat de matar". Sentència el Tàpies mentre agafa una càmera. I què més!, diu el Picasso

darrere, afegeix la Kahlo mentre s'allunya. Ho ha dit amb la cara dels dies en que qualsevol contrarietat li fa pujar la bilis. El Kandinski tampoc va bé, s'ha llevat amb mal de cap i mala llet. Em ric dels seus múltiples ulls però sense l'escala no podrem fer d'aranyes per despenjar més càmeres! Sentència que amb aquesta visió òptima de la situació el grup s'enfronta al dilema

també s'ha encomanant del mal humor general i s'ha disparat i la sang li ha posat la cara ben roja.

El Soutine té raó, cal trobar una solució per reciclar aquests materials. No podem deixar-los aquí, ni fotre'ls a mar. Serien una font de contaminació. Diu el Tàpies que també està molt tens però procura dissimular. A mesura que s'acostin les vacances ens desconfinan, intervén la Kahlo ja de tornada, i estic gelada. Anem a fer un cafè abans no plogui, mana més que proposar-los-hi.

Una estona més tard, mentre el cambrer s'afanya a fer dos cafès sols, dos tallats, un suc de taronja i un tallat descafeïnat al ritme lent que desgrana RAC1, el GRUP D'OPERACIONS MOLT ESPECIALS palplantat al mig del carrer està al límit del col·lapse. La veu ridícula de la publicitat ràdio diu: Descobreix més de 50 idees per a la màgia del Nadal i que operi sense sobreconsum ni residus. Prepara decoracions, arbres de Nadal, regals... I per

(continua a la pàgina 5)